

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 15 czerwca 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas – Litwa) – postępowanie wszczęte przez „Agrogentalė” UAB

(Sprawa C-513/15) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Rynek wewnętrzny — Homologacja typu WE — Dyrektywa 2003/37/WE — Zakres stosowania — Ciągniki rolnicze lub leśne — Dostarczanie na rynek Unii Europejskiej i rejestrowanie używanych pojazdów przywiezionych z państwa trzeciego — Pojęcia „nowego pojazdu” i „wprowadzenia do użytku”)

(2017/C 277/05)

Język postępowania: litewski

Sąd odsyłający

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Strony w postępowaniu głównym

„Agrogentalė” UAB

Sentencja

- 1) Dyrektywa 2003/37/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 maja 2003 r. w sprawie homologacji typu ciągników rolniczych lub leśnych, ich przyczep i wymiennych holowanych maszyn, łącznie z ich układami, częściami i oddzielnymi zespołami technicznymi oraz uchylająca dyrektywę 74/150/EWG (Dz.U. 2003, L 171, s. 1), zmieniona dyrektywą Komisji 2014/44/UE z dnia 18 marca 2014 r., powinna być interpretowana w ten sposób, że wprowadzenie do użytku i zarejestrowanie w państwie członkowskim używanych ciągników przywiezionych z państwa trzeciego jest uzależnione od spełnienia wymogów technicznych przewidzianych w tej dyrektywie.
- 2) Artykuł 23 ust. 1 lit. b) dyrektywy 2003/37, zmienionej dyrektywą 2014/44, powinien być interpretowany w ten sposób, że przepisy tej dyrektywy mają zastosowanie do pojazdów używanych kategorii T1, T2 i T3, przywiezionych z państwa trzeciego, jeżeli pojazdy te zostały po raz pierwszy wprowadzone do użytku na obszarze Unii Europejskiej od dnia 1 lipca 2009 r.

⁽¹⁾ Dz.U. C 414 z 14.12.2015.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 22 czerwca 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Förvaltningsrätten i Linköping – Szwecja) – E.ON Biofor Sverige AB/ Statens energimyndighet

(Sprawa C-549/15) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Wspieranie energii ze źródeł odnawialnych — Biopaliwa stosowane w transporcie — Dyrektywa 2009/28/WE — Artykuł 18 ust. 1 — System „bilansu masy” mający na celu zapewnienie, by biogaz spełniał przepisane kryteria zrównoważonego rozwoju — Ważność — Artykuły 34 TFUE i 114 TFUE — Przepisy krajowe ustanawiające wymóg, by bilans masy został dokonany w obszarze o wyraźnie wyznaczonej granicy — Praktyka właściwego organu krajowego dopuszczająca, że przesłanka ta może być spełniona, jeżeli zrównoważony biogaz jest transportowany poprzez krajową sieć gazową — Wydany przez wspomniany organ nakaz wykluczający, by przesłanka ta mogła być spełniona w przypadku przywozu zrównoważonego biogazu z innych państw członkowskich poprzez połączone krajowe sieci gazowe — Swobodny przepływ towarów)

(2017/C 277/06)

Język postępowania: szwedzki

Sąd odsyłający

Förvaltningsrätten i Linköping

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: E.ON Biofor Sverige AB

Strona pozwana: Statens energimyndighet

Sentencja

- 1) Artykuł 18 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych zmieniającej i w następstwie uchylającej dyrektywy 2001/77/WE oraz 2003/30/WE należy interpretować w ten sposób, że jego celem nie jest nałożenie na państwa członkowskie obowiązku dopuszczenia przywozu poprzez ich połączone krajowe sieci gazowe zrównoważonego biogazu spełniającego kryteria zrównoważonego rozwoju ustanowione w art. 17 tej dyrektywy i przeznaczanego do wykorzystania jako biopaliwo.
- 2) Badanie pytania drugiego nie wykazało niczego, co mogłoby podważyć ważność art. 18 ust. 1 dyrektywy 2009/28.
- 3) Artykuł 34 TFUE należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie nakazowi takiemu jak nakaz rozpatrywany w postępowaniu głównym, w którym to nakazie organ krajowy zamierza wykluczyć, by podmiot gospodarczy mógł wdrożyć system bilansu masy w rozumieniu art. 18 ust. 1 dyrektywy 2009/28 w odniesieniu do zrównoważonego biogazu transportowanego za pośrednictwem połączonych krajowych sieci gazowych, na podstawie przepisu przyjętego przez ten organ, zgodnie z którym taki bilans masy powinien zostać spełniony „w obszarze o wyraźnie wyznaczonej granicy”, podczas gdy wspomniany organ dopuszcza na podstawie tego przepisu, by system bilansu masy mógł być wdrożony w odniesieniu do zrównoważonego biogazu transportowanego za pośrednictwem krajowej sieci gazowej państwa członkowskiego tego organu.

(¹) Dz.U. C 7 z 11.1.2016.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 15 czerwca 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Lietuvos Aukščiausiasis Teismas – Litwa) – Lietuvos Respublikos transporto priemonių draudikų biuras/Gintaras Dockeyvičius, Jurgita Dockeyvičienė

(Sprawa C-587/15) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne — Ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej z tytułu użytkowania pojazdów mechanicznych — Wypadek mający miejsce w 2006 r. między pojazdami, które mają zwykłe miejsce postoju w dwóch różnych państwach członkowskich — Przepisy wewnętrzne rady krajowych biur ubezpieczeniowych państw członkowskich — Brak właściwości Trybunału — Dyrektywa 2009/103/WE — Brak możliwości zastosowania *ratione temporis* — Dyrektywy 72/166/EWG, 84/5/EWG i 2000/26/WE — Brak możliwości zastosowania *ratione materiae* — Artykuł 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej — Brak możliwości zastosowania — Brak stosowania prawa Unii)

(2017/C 277/07)

Język postępowania: litewski

Sąd odsyłający

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Lietuvos Respublikos transporto priemonių draudikų biuras

Strona pozwana: Gintaras Dockeyvičius, Jurgita Dockeyvičienė

Sentencja

Trybunał nie jest właściwy do orzekania w trybie prejudycjalnym w przedmiocie zadanych przez sąd odsyłający pytań, które mają na celu dokonanie wykładni Przepisów wewnętrznych Rady Biur przyjętych w drodze umowy zawartej w dniu 30 maja 2002 r. między krajowymi biurami ubezpieczeniowymi państw członkowskich Europejskiego Obszaru Gospodarczego oraz innych państw stowarzyszonych, która stanowi dodatek do decyzji Komisji 2003/564/WE z dnia 28 lipca 2003 r. w sprawie stosowania dyrektywy Rady 72/166/EWG w odniesieniu do kontrolowania ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdów mechanicznych.